

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Angela De Fvlginio, In Qvo Ostenditur Nobis vera via qua
possumus sequi vestigia nostri Redemptoris**

Angela <de Fulginio>

Parisiis, 1598

c. 54. De modis deceptionum quæ hominibus spiritualibus accidere
possunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43716

Quinquagesimum quartum capitulum.
De modis deceptionum quæ homi-
mbus spiritualibus accidere pos-
sunt.

ALIIQVI autem modi sunt,
 quibus potest esse dece- *In qui-*
 ptio in personis spiritualibus. *bus per-*
 Vnus modus est & maior quan- *sona spi-*
 do amor in anima non est pu- *rituales*
 rus, sed admiscetur, & est ibi de *decepti-*
 amore personali & proprio, id *tur.*
 est de sua propria voluntate:
 habet enim ibi tunc aliquid, de *Amor*
 amore mundi, & mundus inui- *Dei im-*
 tat, & commendat ipsam, & ta- *purus.*
 men omnis commendatio mun-
 di, & inuitatio ad talem deuo-
 tionem est falsa, & talis persona
 in hoc quod mundus videt eam,
 & commendat eam, videtur fer-
 uere in deuotione, & crescunt
 illæ lachrymæ, & illæ dulcedi-
 nes, & tremor & stridor qui
 fiunt in illo amore spirituali non
 puro, & talia non fiunt intus in
 anima, sed extra in corpore, nec

intrat ille amor intus in animam,
 & citò illa dulcedo deficit in
 persona, & citò obliuiscitur, im-
 mo & quandoque adducit ama-
 ritudinem. Et hæc omnia proba-
 ui in me, & ego nescirem ista
 prædicta bene discernere, nisi
 quod anima mea venit in cer-

*Amor
 purus.*

tam veritatem, quia quãdo amor
 est pur⁹, omnino se reputat post
 talia sentimenta mortuam, & vi-
 det se esse nihil, & reddit se mor-
 tuam Deo & putridam, & indu-
 cit ad Dei reuerentiam humili-
 tatem, & non recordatur omni-
 no alicuius laudis, nec alicuius
 boni proprij, immo in tantum
 videt se esse deficientem, & ple-
 nam malis, quod quandoq; non
 credit ab aliquo sancto se posse
 plenè liberari, nisi solum ab ipso
 Deo. Quamuis aliquando citius
 roget sanctos, vt eam adiuuent
 apud Deum, eo quod propter
 indignitatem suam, non audet
 Deum rogare, & ideo recurrit
 ad sanctam Virginem Mariam;

quæ spiritual. accidere possunt. 227
ad alios sanctos vt adiuuent eam,
& quando ab aliquo commen-
datur, omnino reputat illud truf-
fam: & iste amor rectus & purus
à Deo, est intus in anima, & fa-
cit eam videre defectus suos &
bonitatem Dei. Et lachrymæ &
dulcedines quæ tunc fiunt, &
habentur; numquam adducunt
amaritudinem, sed certitudi-
nem & dulcedinem: & talis
amor prædictus adducit intus in
Christum animam, & intelligit
anima nullam deceptionem ibi
posse esse vel fieri.

Alius modus est, in quo Deus
permittit deceptionem fieri in
personis spiritualibus, & est iste
sed quando persona spiritualis,
& deuota sentit se multum ama-
tam à Deo, & sentit in se bona
spiritualia, & operatur bona spi-
ritualia, & loquitur de eis: tamen
quia se nimis affecurat, & transit
modum; ideo Deus permittit
fieri in ea aliquam deceptionem,
vt per hæc ipsum Deum, & se-

*Non os
se nimis
affecura-
rum de
Deo.*

ipsam recognoscat. Alius modus est quando persona spiritualis multum sentit de Deo: & est in bono amore, puro & optimo, & corde operatur bona opera, & deliberavit nullo modo plus placere seculo, nec habere famam sanctitatis, & deliberavit tota placere Christo, & totam se ponit in Christo, tamen oportet, ut anima sciat seruare id quod suum est, & reddere Deo id quod Dei, quod si non, tunc Deus permittit in eam aliquam deceptionem fieri, ut conseruet eam, & quia Deus zelat eam, ne transgrediatur, & adhuc non sufficit animæ id quod prædictum est, donec Deus ducat animam in plenam cognitionem sui ipsius, & in plenam cognitionem bonitatis Dei; & ibi tunc nulla potest fieri deceptio, immo ducitur anima in plenam cognitionem veritatis. Plena autem cognitio veritatis dicitur isto modo, quia

Deo reddendum quod suum est & suum sibi, seruare.

videt anima quod ita impletur,
quod videtur animæ, quod non
plus possit impleri. Primò de co-
gnitione sui ipsius, sic quod non
possit videre aliquid aliud, nec
recordari alicuius alterius rei, &
tunc subitò venit in cognitionē
bonitatis diuinæ, & tunc videt
vtrumque simul, modo omninò
inenarrabili, adhuc tamen non
videtur prædictum sufficere, sed
zelar eam Deus permittendo ei
tribulationes.

Quinquagesimum quintum capitulum
De paupertate spiritus quæ non per-
mittit nos decipi in sentimentis spi-
ritualibus.

REs autem quæ non permit-
tit animam decipi in talibus
sentimentis, est paupertas spiri-
tus. In loquutione enim diuina
mihi à Deo facta audiui com-
mendari paupertatem pro tanto
documento, & pro tanto bono,
quod omninò excedit intelle-

Beati
pauperes
spiritu
nanquã
decipiuntur in
spirituali
bus senti-
mentis.